

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2023r.

sprawy **P. W. i D. H.**

wobec których, na podstawie art. 17§1 pkt 6 k.p.k., umorzono postępowanie o czyny z art. 107§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s.

z powodu kasacji prokuratora wniesionej na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 2 grudnia 2022r., sygn. akt VII Ka 861/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 23 czerwca 2022r., sygn. akt II K 643/21

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona przez prokuratora jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Jej autor postawił jeden zarzut, a mianowicie rażącego naruszenia przez Sąd Odwoławczy przepisów prawa materialnego karnoskarbowego, tj. art. 107§3 k.k.s. w zw. z art. 107§1 k.k.s., mającego wpływ na treść rozstrzygnięcia, „poprzez nieprawidłową wykładnię znamion określających czynność sprawczą i przedmiot bezpośredniego działania, skutkującą uznaniem, że w realiach przedmiotowej sprawy nie zostały spełnione przesłanki pozwalające na zakwalifikowanie czynów

oskarżonych P. W. i D. H. jako typu kwalifikowanego określonego w przepisie art. 107§3 k.k.s. w zw. z art. 107§1 k.k.s., bowiem pod pojęciem „organizowania zbiorowego uczestnictwa w grze hazardowej”, zdaniem Sądu, „należy rozumieć takie działanie, które umożliwia jednocześnie udział zbiorowości osób w takiej grze, przy wykorzystaniu jednego lub wielu urządzeń”, podczas gdy prawidłowa wykładnia przepisu art. 107§3 k.k.s. w zw. z art. 107§1 k.k.s. o charakterze blankietowym, w powiązaniu z analizą przepisów bazowych obowiązujących na dzień naruszenia dekodowanej z danego przepisu karnego normy sankcjonowanej, prowadzi do wniosku, że ustawodawca prawa karnego skarbowego wyraźnie objął kryminalizacją organizowanie zbiorowego uczestnictwa w grze na automacie o niskich wygranych, świadomy uwarunkowań związanych z możliwością prowadzenia gry na takim automacie wyłącznie przez jedną osobę oraz ograniczeniem dopuszczalnej liczby tych automatów do trzech w jednym punkcie, zatem zaprezentowana interpretacja przez Sąd, warunkująca przyjęcie „organizowania zbiorowego uczestnictwa w grze hazardowej”, o jakim mowa w art. 107§3 k.k.s., od „jednocześnie udziału zbiorowości osób w grze”, pozostaje w sprzeczności z jednoznaczną treścią tego przepisu (...). W uzasadnieniu kasacji prokurator przytoczył obszerną argumentację za przyjęciem odmiennej interpretacji znamienia „organizowania zbiorowego uczestnictwa w grze hazardowej”, niż uczynił to Sąd Odwoławczy.

Lektura motywów pisemnych orzeczenia wydanego przez Sąd Okręgowy prowadzi jednak do wniosku, że Sąd ten dokonał właściwej wykładni wskazanego pojęcia. Rzecz bowiem w tym, że zdekodował on normę w oparciu o brzmienie przepisu obowiązującego na dzień orzekania, w sposób prawidłowy, oceniając rzecz przez pryzmat treści art. 4§1 k.k.

Zakładając racjonalność ustawodawcy przy dokonywaniu nowelizacji przepisu §3 art. 107 k.k.s. uznać należy, że wyeliminowanie enumeratywnego wyliczenia w §3 gier, co do których zastosowanie miał ten przepis i uczynienie z niego przepisu o charakterze blankietowym, tylko umacnia w przekonaniu, że modyfikacja ta nie była zabiegiem czysto redakcyjnym.

Za przyjęciem wykładni Sądu Okręgowego przemawia także i to, że uwypukla ona różnicę pomiędzy regulacją zawartą w §1, a typem kwalifikowanym tego przestępstwa uregulowanym w §3. Na uwadze bowiem należy mieć okoliczność, że co do zasady urządzenie lub prowadzenie gry hazardowej wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia nosi cechy działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przyjmując punkt widzenia wyrażony przez prokuratora, przy założeniu, że sprawca działałby na szeroką skalę, jego zachowanie wypełniałoby jednocześnie normy wynikające z obydwu omawianych jednostek redakcyjnych art. 107 k.k.s. i w istocie nie byłoby przestrzeni dla samodzielnego stosowania §1 tego przepisu. Z istoty zaś istnienia typu kwalifikowanego czynu zabronionego wynika, że penalizuje on zachowania odmienne, o wyższym stopniu szkodliwości społecznej. W tym wypadku okolicznością różnicującą oba typy jest właśnie „organizowanie zbiorowego uczestnictwa w grze”.

Podsumowując, skarżący nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia, tym bardziej o rażącym charakterze, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Kosztami postępowania kasacyjnego obciążono Skarb Państwa.

[SOP]

[ms]

